

سوال (۱)

الف) روش اول که به روش **shortest job first** هم معروف هست :

خوبی ها:

- با توجه به توضیح خوب اول کوتاه ترین پراسس ها و بعد پراسس های بلند تر رو انجام میده که باعث میشه بازده تا یک حدی بالا بره و تعداد پراسس های بیشتری در زمان کمتری انجام بشن.

بدی ها:

- حتما باید بدونیم که چه مقدار زمان طول میکشه تا یک پراسس کامل انجام بشه (قبل این که بخواد اجرا بشه یا به عبارتی وارد **running state** بشه که تقریبا غیر ممکن هست)
- **Process** های طولانی تر زمان **waiting** بیشتری خواهد داشت و ممکنه بعد یک مدت باعث بشه که به **starvation** بخورن چون دیرتر از بقیه قرار هست انجام بشن.
- ممکنه به حالت لگ خوردن در اجرای پراسس ها منجر بشن ، خصوصا در اون پراسس های آخری که طولانی تر هستن

ب) روش دوم که به روش **round robin** هم مشهور هست :

خوبی ها:

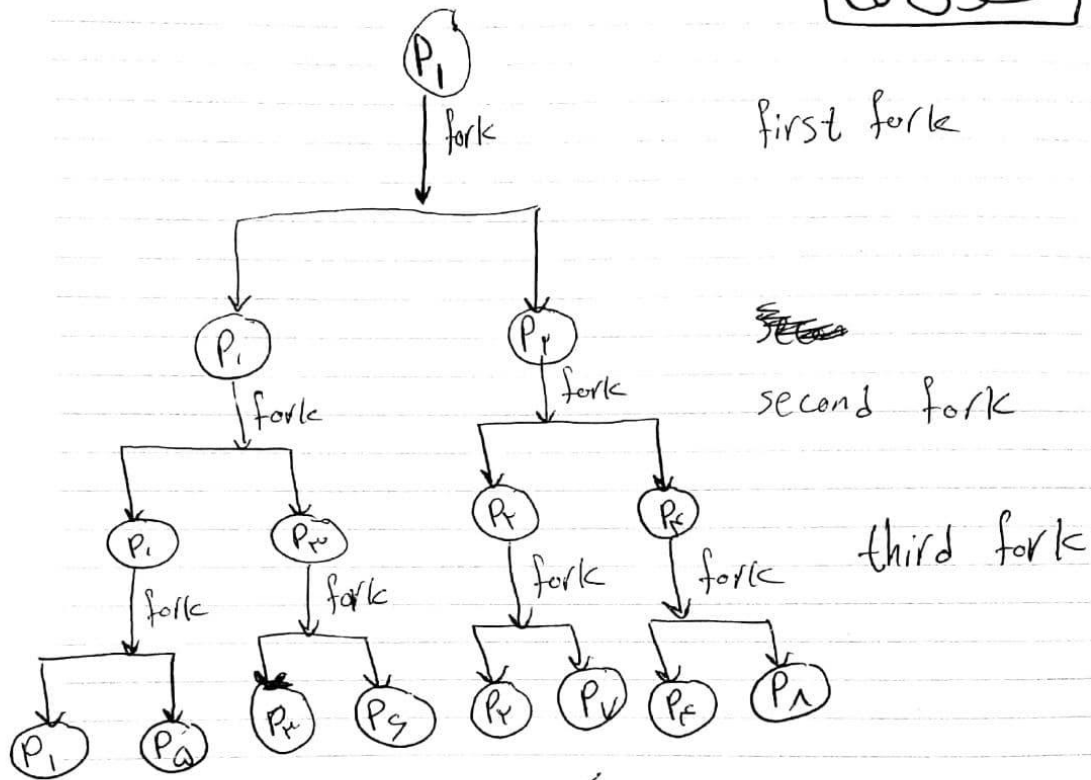
- با توجه به این که هر پراسسی در مدت زمان های مشخصی به **cpu** دسترسی داره عملا همه ی پراسس ها در یک اولویت یکسان هستن.
- حالت **starvation** که در **sjf** رخ میده اینجا رخ نمیده چون حتما همه ی پراسس ها باید یک مت زمان یکسانی اجرا بشن پس هیچ پراسسی جا نمی مونه.

بدی ها:

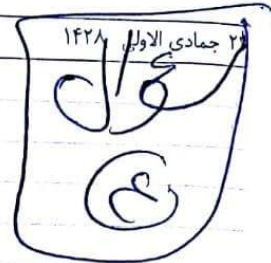
- با توجه به این که چه مدت زمان **t** ای در نظر میگیریم ، بازده ممکنه خیلی بیاد پایین خصوصا اگر **t** زیاد باشه. اگر **t** خیلی کوتاه باشه باعث میشه زمان زیادی صرف **context switching** بشه چون تعداد دفعات **switch** شدن زیاد میشه و عملا نسبت زمان **context switching** به اجرای پراسس میره بالا که اصلا بهینه نیست و باعث کاهش بهره وری **CPU** میشه.

سوال دوم)

سوال ۵

اولین fork P1 تا P2 ایجاد می کند و هر دو پراسس
 که به خود پراسس و به پراسس فرزند ادامه می دهند و
 و هر کدام fork دوم را اجرا می کنند که P1 تا پراسس
 از هر کدام تشکیل می شود که یعنی P1 تا P15 در کل داریم و همی این
 P1 تا P15 می کنند و انجام می دن و fork سوم روی بین و هر کدام P1
 می شن پس در کل می شه P1 تا P15


```

if (fork() && fork()) {
    if (fork() || fork()) {
        fork()
    }
}

```

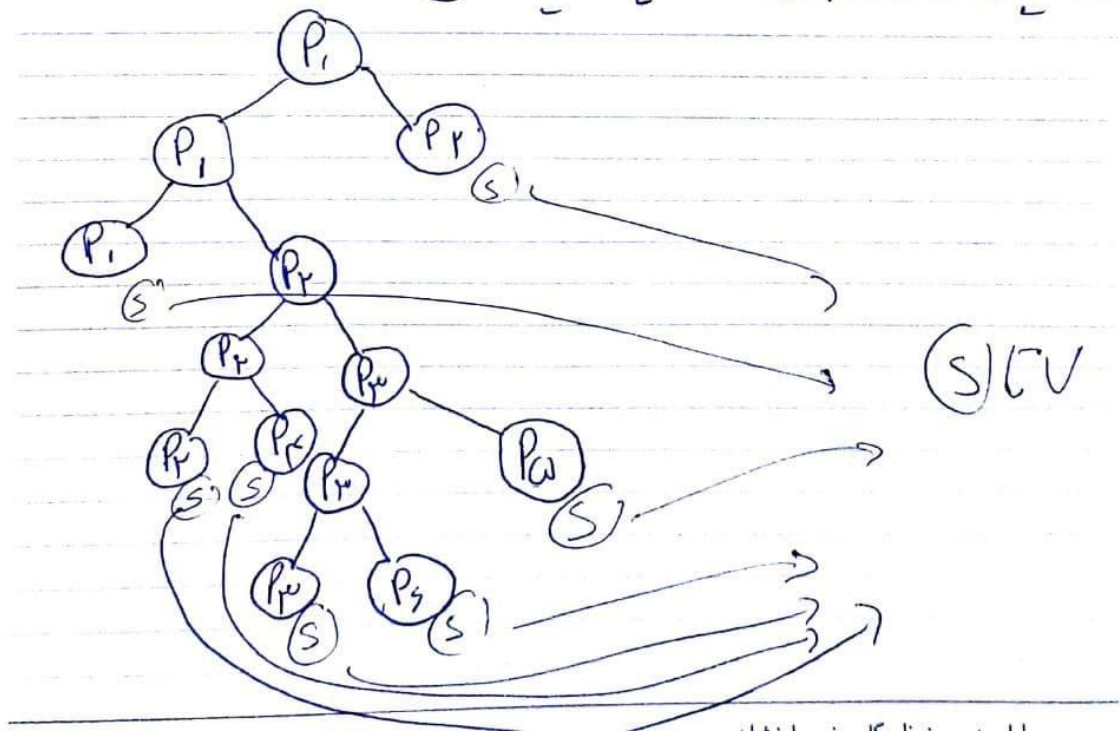
از f اول که شروع می کنیم اولین بار
که $fork()$ می شه ۲ تا حالت فرزند و پدر هست
فرزند که برابر با f می شه و پدر بزرگ تر از f هست
اگر برابر با صفر باشه f و در غیر این صورت می شه $true$ پس
در هر دو $fork()$ ها باید به این نکته دقت کرد.

نوی $fork()$ اول از f اول یکی خاله که هست می شه از f بیرون بیاد
و جای کنه و $fork()$ بعدی درسته که هست می شه بره شرط And رو چک کنه
که اورو $fork()$ هم دو تا هست و دو نتیجه داره و یکی از f بیرون می یاد
و جای کنه و یکی دیگه درست هست و فارد از f می شه
~~طرح اول این بود که دو تا هست و اگر درست باشه از f بیرون می یاد~~
~~و جای کنه و اگر درست باشه به طرفل می یه از f بیرون می یاد~~
 ~~$fork()$ می شه پس تا این جای کار ۲ تا f داریم.~~

توی نگاه اول از f دوم اگر درست باشی رد دافل از f و چون
 or هست) و دوباره نگاه کنی و حدتیم لا تا k جای می کنه
 ، اگر درست نیکنه که می ره شرط بعدی رو چک کنه و اون با هم نگاه کنی
 اگر درست نیکنه از f می یاد بیرون و k جای می کنه اگر درست باشه
 دافل بدنی f دوباره نگاه کنی و بعد از بیرون اومدن از f
 بیرون دوتا هست لا بار k جای کنه.

۲ + ۲ + ۱ + ۲ = ۷

نی ۷ بار ۵ چاپ کی

سوال (۵)

(a) روشی shared memory سریع تر هست قطعاً چون یکبار از OS می‌فواد که اجازه دسترسی برای گرفتن یک سهمی رو بده. مثلاً اگر process یک بل memory دسترسی داره باید process هم از OS اجازه بگیره تا بل memory پرسس ادا دسترسی پیدا کنه در حالی که در message passing هر سری باید اجازه از OS گرفت تا یک process ها بتونن message ها رو دسترسی داشته باشن یا message بدین بفرستن

(b) روشی message passing نیاز به رفع conflict نداره نیست به shared memory. نوی SM اگر Cache مربوط به P1 تغییر کنه

باید صحتاً نوی memory تغییر اعمال بشه تا P2 هم بتونه تغییر کرده تازه اگر بفرست تغییر کرده ممکن طول بکشد تا از memory روی cache خودش اون تغییر رو اعمال کنه و همین مراد ممکنه که پشت بشه مثلاً $C = A + B$ در P1 اجرا شده باشه و در P2 از C استفاده بشه که اگر تغییر روی صوری اعمال شده باشه باعث conflict می‌شه اما نوی message passing این مشکل نیست چون هر سری تغییر اجازه از OS می‌گیره

قیام خورشید ۱۵ خرداد ۱۳۸۶ (ش ۱) (تعطیل) - روز جهانی محیط زیست

کز خجالت خوی همی بر روی کفهام آورد
وز فلک بر شاخ گلبن هر شب اجرام آورد
امیر معزی
P1 و P2

گل بزیر قطره باران تو کوئی لعبت نیست
بر شود هر روز کوئی بر فلک باد صبا

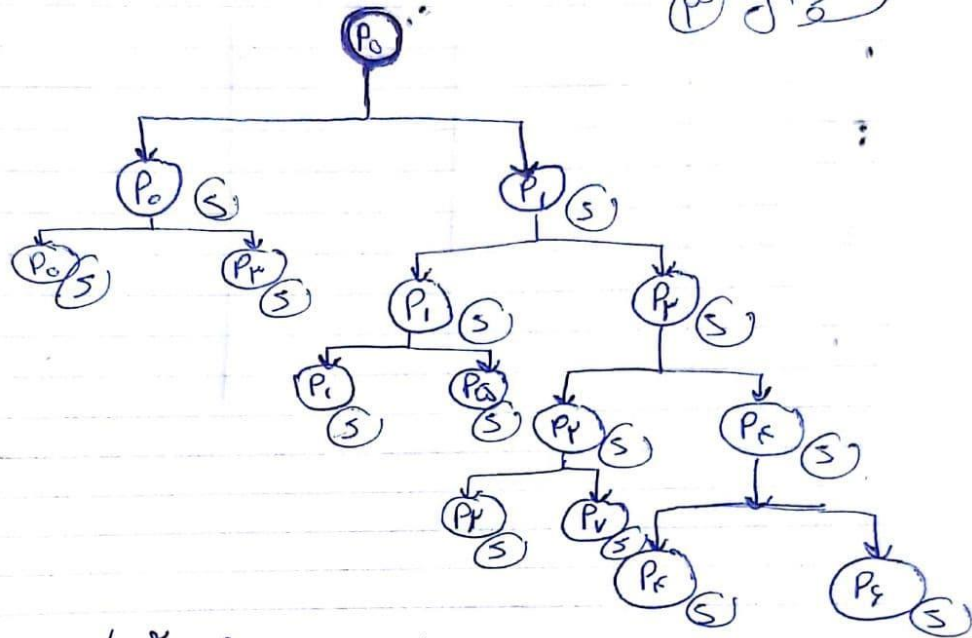
۶) **الف)** به یک thread می‌توان کار یک process را و یکدسته‌ای از process‌ها را یک thread می‌توان شروع بستن حالا این که چند تا thread بستن باز بستگی داره ما بین یک thread به تمایلی یا به سرعت گروهی می‌تونه کار process رو انجام بده

ب) thread از process سبک تر هست و PCB ی پرش روی گیره و Thread Control block خودش رو داره، ساخت thread به مراتب از ساخت یک process کمتر وقت می‌گیره. همچون طور که گفتیم کاری که یک process می‌فرد انجام بده معموراً بین ۱ یا تعدادی thread بخش می‌شه

ج) به می‌توان یک space یکسان رو داشته باشن ^{استفاده از} shared memory اصلاً اساساً چون thread ها در یک process یکسان address space دارن هزینه‌ی ارتباط بیشتر و خیلی کم هست.

د) ساخت thread راحت تر هست. چون فقط لازمی که stack ها کمی بشه و بقیه یکسان هست، اما نوی process خوب حقینه فرق می‌کنه، cache و حافظه، heap و ...

شماره ۳

بی تا process قرار هست داشته باشیم که ۷ سوال جوید

و اینکه ۵ هابی که کنار هر کدوم می آید دادم، سر جمع ۴۱ تا
۵ چاپ می کنه